

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: **BRĂȘOVU**, piața mare, Târguțul Inului Nr. 30.
Măsurătorile necesare nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri: **BRĂȘOVU**, piața mare, Târguțul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena E. Moase, Haasenstein & Vogler (Otto Moas), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelk, J. Demoberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Kestem Bernat; în Frankfurt: G. L. Dawid; în Hamburg: A. Siemer. Prețurile inserțiilor: o serie de garmond pe o coloană 8 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicările mai dese după tariful și învoială. Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-careji
Abonamente pentru Austro-Ungaria. Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Duminică 8 franci. Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov: a administrațiunea, piața mare, Târguțul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atâtă abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 94.

Brașov, Vineri, 30 Aprilie (12 Mai)

1893.

Brașov, 29 Aprilie v.

De câteva luni se totu vorbesce de nemulțămirea magnaților cu politica bisericească a cabinetului Weckerle și se pune în vedere o acțiune energică opozițională a lor în contra noiei direcțiuni liberale.

În urma aceta s'a lătit credința, că camera magnaților va fi stânca, de care se va sdrobi noua programă bisericească a guvernului. Omenii pățiti însă susțineau, că vitejia magnaților nu va fi tocmai de spăriat și că acțiunea lor, în casul celu mai nefavorabilu pentru guvern, ilu va sili pe acesta la unu compromis, care ar consta în adoptarea leiei pentru matriculele civile în schimbul amănării cesțiunei întroduecerii căsătoriei civile obligătore.

După aventulu, ce și l-au luat magnații unguři în ședința de alaltăeri, în care s'a început desbaterăa asupra bugetului, amu puté crede însă, că de astă-dată în adevăr nu e glumă cu opoziția lor, ba că ar fi chiar forțe dispuși de-a zădărnici întregu programulu așa dīsū liberalu alu guvernului.

Unu grupu mare de magnați se declară pentru unu proiectu de rezoluțiune, prin care se refuse guvernului încuviințarea bugetului, din causă, că n'au încredere în direcțiunea politiceii lui bisericesci. Nu scim de încă ce rezultat a avut ședința de ieri, dēr vedem, că deja discusiunea de Marți a produsu mare turburare în tabăra guvernamentală și în sinulu opozițiunei, care pretinde a fi în principiu pentru „direcția liberală”.

Purtătorii așa poreclitei opiniuni publice a țării suntu forțe neliniștiți în fața amenințării magnaților, că se voru opune pe față planurilor de reformă ale cabinetului Weckerle.

În criticele lor asupra pornirei opozițiionale a magnaților, foile oficiose și neoficiose ale multu deochiatului liberalismu maghiarū se punu pe terenulu amenințării lor.

Organulu stângei extreme „Egyerttes” le aduce aminte magnaților cuvintele lui Kossuth: „Cu voi, decă se pôte, fără voi și în contra voastră, decă este trebuință”. Er Corēspondența oficiosă de Pesta le pune în vedere, că decă s'ar face opoziția bruscă din parte-le, s'ar puté se inițieze o nouă reformă a camerei magnaților, prin care se se întroduecă și mai multe elemente democratice într'insa, decă cum s'a întemplatū la ultima ei reformare sub regimulu Tisza.

Vomū vedé în curēndū, care este adevărata valóre a vitejiei unora și altora.

Sē sērbāmū țilele nōstre marī!

Brașov, 29 Aprilie v.

Țilele marī în istoria vieții popōrelorū se serbeză pretutindenī la națiunile culte. În ele suntu apoteosate marile principii, ce-au datū nascere epocelorū de redeșteptare și regenerare națională.

O astfelu de țī epocală în istoria nōstră națională, este țīua de 3 (15) Maiu 1848.

Care inimă romānescă nu se simte cuprinsă de farmeculu sfântu alu entuziasmului naționalu, când se gāndesce la țīua mārētă de 3 (15) Maiu 1848? Care sufletu invăpăiatu de binele și fericirea nēmului sēu nu se înalță în sferile luminate ale idealului libertății și neatērnării, când gāndulu lui sbōră la țīua, în care popōrulu romānu dintre Tisa și Carpați, sātulu de jugu, c'unu glasū puternicū a mărturisitu pe Cāmpulu Libertății din Blașiu principiulu vecinicū trāitoru alu desrobirii, alu egalității și libertății?

Buciumulu sfântu alu libertății sună. Romānii se treziră din somnulu celu de mōrte — și alergară la marea și memorabila adunare națională, ca împreună sfātuindu-se, împreună lucrāndu și stāruindū sē afle calea mātuirii naționale.

Negura întunerecului s'a spartū atunci de lumina sōrelui reinvierii consciinței naționale, lanțurile iobăgiei s'au sfārimatū de mână puternică a geniului dreptății, și aureola egalei îndreptății a apărutū de-odată pe cerulu înseninatū alu popōrului romānu.

Țīua de 3 (15) Maiu este dēr pentru noi Romānii vestitōrea de gloriă și de lumină, vestitōrea libertății naționale. „Christos a înviatū! Libertatea a înviatū!” strigau tribunii popōrului. „Adevēratū că a înviatū!” rēspundeau mii de glasuri. În acea țī mare și sfântă o națiune de trei milioane de suflete, din vēcuri apăsātă și schingiuită, s'a regăsitū și s'a declaratū liberă și de sine stătātore, desrōpāndū din negurile trecutulu mārēte tradițiunī de gloriă.

Nefericitū acelu sufletu romānu, care nu se scie însufleți de memoria acesteii țīle marī, dēr și mai nefericitū acela, care dānd'o uitării, dōrme în moleșire și desprețuesce însemnătatea actului de pe Cāmpulu Libertății!

Concetațenii nōstri maghiari serbeză în totū anulū cu multă însuflețire țīua de 15 Martie 1848.

Credincioșii urmași ai martirilor, cari și-au jertfitū viață și avere pentru desrobirea popōrului romānu, sē serbāmū și noi țīua de 3 (15) Maiu 1848. Sē o serbāmū cu vrednică și cu serioșitatea ce-o pretinde grēua epocă, în care trāimū, dedicāndū câteva momente din vieța nōstră sufletescă memoriei unui trecutū plinū de abnegațiune și de sacrificii. Urele și patimile sē dispară din-

tre noi, și unde doi sēu trei vomū fi adunați la unu locu, sē ne plecāmū genunchii și sē rostimū rugăciune fierbinte cātră Dumneșeulū popōrelorū pentru cei ce au muritū mōrte de eroi și pentru ca sē ne ajute sē vedemū, cum au doritū și au cerutū Romānii la 1848, — sē vedemū națiunea nōstră așețatā în drepturile sale, ca individualitate națională de sine stătātore și egalū îndreptătitū cu celelalte națiuni ale acestui statū.

+ George Barițiu

Lāsāmū sē urmeze ađi partea din urmă a vorbirei părintelui Dr. Augustinū Bunea, ținutā la înmormēntare:

Asociațiunea transilvană pentru literatura romānă și cultura popōrului romānu în parte mare este opera lui. Elu a lucratū statutele ei în anulū 1860. Elu a servitū cu abnegațiune și zelū admirabilū în calitate de secretarū, de redactorū și de președinte pururea însuflețitū pentru scopulu ei sublimū și dē-astāđi vedemū Asociațiunea organizatā într'unu corpū moralu, bine închețatū, dēcā astāđi primimū cu mândriă la institutiunila superiōră de fete, care este o podōbă a Sibiiului și a nēmului romānescu, dēcā astāđi femeia romānă a începutū a fi unu factorū puternicū în viața nōstră culturală, națională și chiar și politică: unu sentimentū de adēncă grațitudine se stīrnesce în pepturile nōstre fața de președintele Asociațiunii Transilvane, care și întru adēncile sale bētrānețe țīua nōptea se jertfia pentru educațiunea viitōrelorū mame romāne, a acestorū odrasle fragede, între cari petrecea mai bucurosū ca ori unde lumināndu-le, învățāndu-le, îndemnāndu-le la virtute, și apūndēndū într'ēnsele foculu sōru alu romānisaului.

Dēr ce mișcare culturală s'a pornitū în cei cinci dēci de ani din urmă, la care sē nu vedemū pe Barițiu lucrāndū cu totū zelulu, de care este capabilū o inimă romānescă? Dēcā ne întōrcemū privirea spre Blașiu, ilu întēmpināmū pe Barițiu mai în totū anulū în consiliulu de direcțiune alu Fundațiunii Șoluziave, care între altele are și menirea frumosă de a ridica pentru Romānii transilvaneni o academiă de drepturi, și totī sciu, că la creațiunile culturale ale marelui Archiereu Vancea staturile lai Barițiu au fostū totdēuna cu bucurie primite. Dēcā trecemū munții și ne oprimū în capitala Romāniei, care este astāđi centrul culturai romānesci, vedemū, că nici acolo nu lipsesce persōna indispensabilă a eruditului scriitorū. Academia romānă, aceta corporațiune înaltă a sciinței romānesci, aceta simbolū sublimū alu unității nōstre culturale, și-a începutū viața la an. 1866 cu colucurarea neprețuită a lui Barițiu, care până în țīua de astāđi a ilustratū cu atāta splendōre, încātū ea s'a simțitū fericitā a-lū alege mai pe urmă pe dēnsulu de președinte și a-lū încungiura cu atātea semne de iubire, stimă și venerațiune, cātū nu a mai întēmpinatū până astāđi altū bărbatū devotatū culturai nōstre naționale.

Sē aruncāmū însē, triști ascultători, o privire fugitivă și asupra scriitorului.

Ca totī scriitori adevērați și mari, carl au civilizatū, er nu au stricatū omenimea, Barițiu încă a urmăritū numai unu scopū sfântū, scopulu de a rēspāndi adevērulū, binele și frumosulu. Idealulu acesta ilu întēmpināmū în toate scrierile și este exprimatū cu terminī marcauți în „Fōia pentru minte, inimă și literatură” întemeiată de dēnsulu la anulū 1838, va sē dīcā într'unu timpū, cādū nimenea nu ougeta, că o astfelu de lucrare se pôte începe și susținē la Romānii de dincōce de Carpați. Elu a voitū sē cultive mintea Romānului prin rēspāndirea adevērului, fără de care națiunile nu se potū face mari, inima lui prin predicarea binelui morēlu, fără de care nici o națiune nu pôte trăi, și literatura lui prin sādirea frumosului, fără de care nici o națiune nu va fi stimatā în concertulu popōrelorū civilizate. De-odată cu acestū scopū sfântū voia sē ajungā încă și unu altū scopū nu mai puținū importantū: cultura limbei romānesci. Limba aceta armoniōsă, pe care strămoșii nōstri ne-au lāsāt'o moștenire ca pe o comōră prețioasă, ce trebuie sē trecā din nēmū în nēmū până la sfērșitul vēcurilor; limba aceta, în care a trāitū națiunea romānă și este fortăreța ei cea mai puteratică, pe care nici hordele barbare, nici institutiunile slovenesci în biserică și statū, nici violența fanariōților, nici loviturile cele mai crāncene ale stāpānitorilor de totū soiulu din jumētatea din urmă a vēcului acestuia, nu au putatū sdrobi și ocupa: — limba aceta începuse a fi forțe desprețuită pe la anii 1830, deși numai cu puținū mai înainte o făcuseră atātă de gloriōsă scrierile marilor apostoli ai Romānismului: Șincai, Maiorū și Clainū. A trebuitū sē vină Barițiu, ca sē-i cāștīge ērāși vēdă și sē o facā iubită și prețuită de Romānii aceia, cari educați fiindū în școle străine, abia o mai sciau vorbi. Noi, cari vedemū astāđi aventulu puternicū, ce l'a luatū limba și literatura romānescă, nici nu putemū prețui după meritū începutulu făcutū de George Barițiu, și cu atātū mai puținū ilu vorū puē prețui fii și nepoții nōstri. Dēr dēcā va ajuta Dumneșeu — despre ce nu ne indoimū nici unu momentū, — ca edificiuulu culturai nōstre naționale sē se ridice până la înălțimea, ce o coateplāmū în visurile nōstre cele mai frumoșe, atunci urmașii nōstri sē-și aducă aminte, cātū de multe suntū petrele, ce zaot adēncū în pāmēntū și ce tari trebuie se fiă fundamentele, pe cari se rațimă acelu edificiu grandiosū, și atunci sē binecuvinte țērīna, ce acopere osēmintele lui Barițiu și ale înaintașilor lui.

Trecemū peste disertațiunile și tractatele istorice publicate da George Barițiu în Analele Academiei romāne, și peste numărōsele documente adunate și tipărite de dēnsulu în „Transilvania” și în „Observatoriulu”, amēndouē redigate de dēnsulu, și ne oprimū înaintea monumentului, căruia lucrările amintite i-au servitū numai de basă, și care i-au încununatū totā activitatea literară. Monumentulu acesta pōrtă titlulu modestū: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”. O comōră de simțiri și virtuți mari și nobile este ascunsă în aceta carte modestă: iubire învăpa-

paiață de națiunea română împilată și asuprită, dorî nestinsă de libertate, egalitate și frățietate, indignațiune cumpătată, dăr adăncă în contra tirăniei și solăviei, credință neclătită în viitorul națiunii române, cu ună caventă, în cartea acăsta se află totu, ce a făcutu să palpiteză inima lui Barițiu în decursul de 81 ani, totu ce a visatū pe pragul vieței sale și pentru ce s'a luptatū până la cea din urmă răsufare. Cartea este scrisă mai multă pentru generațiunile de astăzi, cari au lipsă de cunoscerea trecutului, pentru ca să nu rumpă continuitatea cu luptele părinților, dăr lucrul celū mai prețiosū în opulă acesta suntū faptele săvârșite de Barițiu, care nu numai a scrisū, ci a și făcutū istoria pentru Români.

Istoria a făcut'o pe câmpul celū vastū alū politicei militante. Pe câmpul acesta pe la anii 1830 se vedea numai unū poporū ținutū de vécuri în iobăgie și ignoranță, despoiatū de drepturi civile și politice, legatū de gila domnilorū cu tôte puterile lui fisice și psihice. Socele numai în Blășiu erau. Poporulū și clerulū lui batjocoritū și brutalizatū până și în casa lui proprie. Comunicațiunea spirituală cu România și chiar și cu apusul era mai de totū tăiată pentru Români din Transilvania. Intre astfel de împrejurări grele elevul școlerorū din Blășiu, întăritū de binecuvântarea Arhiepiscopului său, înaltă stindardulū libertății naționale și cu curajulū patronului său, a Sântului George, se intrarmăză cu arma puternică a presei politice, edândū în anul 1838 „Gazeta de Transilvania”. Glasulū lui Barițiu străbate ca unū tunetū puternicū în tôte unghiurile locuite de Români, cari se trezesorū din somnul celū de mărte, se adună în jurulū lui, facū planulū de luptă își dau parolele de lipsă în colonele „Gazetei”. O reacțiune puternică se începe în principatele române în contra dominațiunii muscălesci, pe care nespuse de multū a slăbit'o foia lui Barițiu, ér la noi se pregătescū și oțelescū spiritele pentru adunarea cea mare din 15 Maiu 1848 de pe câmpulū libertății de lângă Blășiu. Dela anulū 1838 încôce nu este mișcare națională, nu este adunare de poporū, nu există congresū românescū, nu aflăm ședințe în dieta Transilvaniei, nu conferințe în Sibiu sau aiea, unce George Barițiu se nu ia parte activă și încă de cele mai multe ori cu rolū de condecoștorū. Elū a vécuitū ideile sale triumfândū, întocmai precum sfântulū George a triumfatū asupra balaurlui cumplicitū. Ideile lui politice se prefacū într'unū credeu naționalū, formulatū în conferința din 1881 și motivatū de însuși Barițiu în „Memorialulū” acelei conferințe. Credeulū acesta a străbătutū în consciința poporului românū. Toți îl șicu, toți îl cunoscū, toți îl profesază, și mulți suferū martiriul pentru elū. Sute de tineri învécăți, cari pentru acestū credeu nu-și potū căpăta aplicațiune în acăstă patriă sfințită de sangele strămoșilorū noștri, se despartū de părinți, frați și surori, cu inima sāngerată își iau rēmasū bunū dela plaiurile, văile și codrii Transilvaniei, și-și caută pānea de tôte țilele într'altă țară, până când îi mistuiesce dorulū învécăiatū de vatra părințescă. Alții îndurā cele mai grele prigoniuri, și caută ou jele, cum suntū dați în laturī, ca să se împărtășescă din binevoile statului niseo veneticū, a cărorū părinți potū nici nu s'a născutū în acăstă țară, ér alții umplu de gemetele și suspinele lorū bolțile întunecoșe ale temnițelorū.

George Barițiu, atunci când a înființatū „Gazeta de Transilvania”, a aprinsū, precum se exprimă elū fōrte modestū, numai o luminărică, însă multū a trebuitū să se lupte, pentru ca acăstă luminărică să nu fiā nimioită de censura neîndurătoare, sēu să fiā stinsă de venticulū pestilențiosū, care sufla din tôte taberile puternicilorū stăpānitorī. Elū a apăratū cu multe jertfe și cu mare pru-

dință acē tā luminărică, până când dintr'ēnsa s'au aprinsū alte lumini mari și puternice, cari vorū arde pururea în jurulū numelui lui Barițiu, ca o aureolă de gloriă, și pe cari nici chiar suflarea iadului nu le va mai putē stingē.

Barițiu, tristī ascăltătorī, nu este numai gloriosū, ci se potē numi cu dreptū cuvēntū mare bărbatū, pentru că elū fapta a iubit'o, dăr nu și gloria, care urmēzā din fapta bunā. A sciutū să servescă cu credință nēmūlū sēu, dăr nu a cūtatū să și cāștige și merite cu serviciile acestea mari. A făcutū totū ce a credutū, că e bunū și necesarū, dăr nu a cūtatū lauda și recunoștința omenilorū. Din contrā, când vedea, că tōtā lumea românescă caută cu admirațiune spre înălțimea, la care dēnsulū s'a sciutū avēnta, elū însuși se mira de acăsta, întocmai ca vulturulū, care, când sbōrā peste înălțimea stāncilorū, nu o face acăsta, că să lū admire cine-va, ci-și caută numai locuința sa naturală.

Iubirea de pământulū acesta, care a fostū totdeuna mataea românismului, nu l'a lăsatū pe Barițiu să primescă nici chiar funcțiunile cele mari proventușe, cu cari a fostū imbiatū din partea Romānilorū de dincolo, cārora a datū totdeuna mână de ajutorū, ca să elupte libertatea și înflorirea țerei lorū.

Credința bisericeii sale totdeuna a păstrat-o neatinsă ca o mângăere în zile de restriște, și acăsta a făcut-o cu atātū mai vērtoșū, că elū fusese chirotonitū de lectorū (anagnoste) și ipodiakonū alū bisericeii catedrale din Blășiu, și dēcā nu a îmbrățisatū și diaconatulū și preoția acăsta este a se atribui numai iubirii sale de nēmū, care l'a chematū să lupte pe terenulū părăginitū alū culturai și politiceii românesci.

Totū ce a avutū și și-a agonisitū cu muncă onestă și prin conexiuni familiare, a jertfitū pentru fericirea nēmūlū românescū, așa încātū elū a muritū sēraoū, pentru că se ne lase pe noi bogatī în succese mari, naționale și culturale, și se ne dea unū exemplu rarū de abnegațiune eroică. Pentru aceea și dēnsulū potē dice cu sfântulū apostolū alū nēmurilorū: „Luptă bunā m'am luptatū, curgerea am plinitū, credința am pășitū. Erā ce e mai multū, mi-s'a alesū mie cununa dreptății, care o va da mie Domnulū în ziua aceea, dreptulū judecătorū”.

Cu o ultimă sărutare se desparte de familia sa jalnică, cārora îi lasă moștenire virtuțile sale creștinesci, românesci și cetățenesci, și suvenirulū îngrijirilorū sale părintesci de fericirea ei. Unū rēmasū bunū dice Academiei române, alū cărei locū presidialū îl lasă golū, Asociațiunii transilvane, în fruntea căruia a statū unū șirū îndelungatū de ani și o lasă orfană, consiliului de direcțiune alū Fundațiunii Șulăvane, cu care mai multe lustre a lucratū, direcțiunii institutului de creditū „Albina”, alū cărei membru a fostū, tuturorū amioilorū și cunoscuțilorū, cari l'au ajutatū întrū realizarea planurilorū lui românesci, și pe urmă îmbrățisândū cu căldură totū nēmūlū românescū, corotitū de patronulū său Sântulū George, a căruī amintire o serbāmū astăzi, își îndrēptă pașii spre plaiurile veciniciei, unde în societatea marilorū apostoli ai bisericeii nōstre și ai nēmului românescū, înaltă rugăciuni fierbinți la tronulū cerescū pentru fericirea, prosperarea și triumfulū poporului românū, care dēcā nu va soi afla în munții patriei sale atātā granitū ori marmurā, câtū să însămnēze mormēntulū lui, pentru totdeuna, totū se vorū afla destui omeni de inimă, cari celū puținū în pepturile lorū vorū păstra memoria binecuvântatā a nemuritoriului și marelui românū George Barițiu, a căruī pomenire vecinică va fi Aminū!!

Fōrte interesante suntū unele dispoziții, ce le-a făcutū George Barițiu în 31 Decemvre 1891 pentru eventualitatea, când Provedința l'ar chiāma la altă vieță. Din acestea, douē puncte cu deo-

sebite, ce ni s'au împărtășitū din partea familiei, meritā a ajunge la cunoscința publică. George Barițiu a dispusū adecă între altele:

„Dēcā Dumpeșeu va voi ca să morū în Sibiu, să mi-se cērā locū lângă biserică uadeva, sēu în cimiterulū gr. catolicū celū conterminū cu alū orientalilorū. Prețulū locului mi-se pare că este 50 fl., pentru casa bisericeii. Taxa de înmormēntare legiuită în arhiepiscopia de Alba-Iulia să se dea la cei doi preoți, adecă protopopului și capelanului întreitū. Prete totū spesele înmormēntării mele să nu trecā peste 400 fl. (patru sute) v. a.; acestea corespondū deplinū pozițiunii sociale în care m'am aflatū ca simplu cetățēnū alū unei țeri spoliata și ca fiu alū unui poporū supusū din vécuri la gōne și asupriri barbare. Acilea nu încupe pompă nici vanitate. Ereții mei să nu lase ca să fiu înmormēntatū cu spese dela vre-o casă publică. La 6 sēptēmāni să mi-se facā parastasū cu spese din averea rēmasă...”

„Condeilul de aurū să se ofere museului dela liceulū din Blășiu în semnū de recunoștință, că acolo la liceu am învécătitū să rēmānū Românū și să scriu românescū, 4 ani ca școlarū, 4 ca seminaristū în facultatea teologică și unū anū ca profesorū”.

Observāmū, că pēna de aurū, despre care se face amintire mai susū, a fostū dărunită lui Barițiu în 1887 de cārtră femeile române din Budapesta, cu ocaziunea jubileului sēu de 50 de ani ca scriitorū.

În Lugoșiu s'a celebratū, în amintirea ilustrului rēposatū, unū parastasū de cārtră Ilustr. Sa Episcopulū Victorū Mihalyi cu asistența întregului clerū gr. cat. de-acolo. De față era întregā inteligența română din Lugoșiu, preoțiimea gr. or. și numerosū publicū.

Situațiunea politică a Cehilorū.

Într'o adunare politică din Pardubici (Boemia) vorbi dep. Dr. Vasaty despre situațiunea politică a Cehilorū. Noi suntemū, dice dēnsulū, în minoritate și trebuie decī să ne apărāmū. Situațiunea pentru națiunea boemă este neîmbucurătoare.

Din anulū 1878 nu se mai potē vorbi despre puterea unei partide în Reichsrath. Din anulū acela tōtā puterea politică a trecutū la Ungaria, lucrurile se facū între dieta ungarescă și între guvernulū ungarescū și vinū apoi gata la Viena, unde parlamentului nu-i e permisū să schimbe nimicū. Așa a fostū cu pactulū ungarescū, cu tratatele comerciale și cu regularea valutei. Noi suntemū în minoritate, dăr pentru aceea nu trebuie să ne obosimū, ci trebuie să persistāmū, cārī modulū acestei vieți constituționale trebuie să se nimicească de sine.

Maioritatea parlamentară e astfel construită, cum doresce alianța triplă. Clubulū marilorū proprietari boemi este partida cea mai devotată guvernului. Aici la spatele nōstre s'a înțelesū cu guvernulū asupra continuării acțiunii punctațiunilorū. După cum stau lucrurile, situațiunea nu se va schimba așa de curēndū. Îndată ce se va ivi momentulū favorabilū atunci noi vomū eși din parlamentū.

Raporturile nōstre, cu deosebire cele naționale nu s'au îmbunătățitū, ci din contrā s'au agravatū. Vorbitorulū pledă după aceea pentru o opozițiune mai vehementă din partea Cehilorū. După ce termină, se votă în unanimitate o rezoluțiune, în care se exprimă încredere deputațilorū Cehi tineri și că cei de față stau pe baza unei opozițiuni radicale, ér unū echivoce.

Proiectele bisericesci în casa magnațilorū.

În ședința dela 9 Mai n. a casei magnațilorū, cu ocazia desbaterii budgetului, s'a discutatū și asupra proiectelorū politice bisericesci ale guvernului. Foile ungaresci, ce le primimū astăzi, ne spunū, că elementele conservative și ultramontane erau fōrte esacerbate. Oratorii clericali urmau unul după altulū și care de care se silia să debuteze câtū se potē de aspru contra politiceii bisericesci a guvernului. Afară de ministrulū de honveți, întregū cabinetulū ungarescū era de față. Sala era indesuită, galeriile pline.

Contele Szapary Géza dice, că recunoșce meritele lui Weckerle pe terenū financiarū, dăr nu potē aproba politica lui bisericescă, ce trebuie judecată și din punctū de vedere parlamentarū. Ministrulū de culte, contra sfatului fericitului primat Simor, a emisū cunoscuta ordinațiune din Februarie 1890, săvērșindū prin acăsta unū adevēratū păcatū politicū. Ordinațiunea nepuțēndū-se eșecuta, ministrulū trebuia să dimisioneze. Din ordinațiune a alcătuitū niseo proiecte cu cari nu potē pași decātū unū radicalismū pe deplinū victoriosū. Programulū acesta nu este apărarea drepturilorū statului, ci legalizarea ireligiozității, ceea ce oratorulū nu potē să aprobeze, ci recomandā următorea modificare: „Casa magnațilorū să declare că nu aprobă programulū bisericescū politicū alū guvernului”. Primesce însă budgetulū ca basă a desbaterilorū, fiind-că nu voesce să se intrerupă cursulū regulatū alū votării lui.

Contele Dessoffy Aural regretă, că guvernulū prin punerea în discuțiune a cestiunilorū bisericesci politice a intreruptū opera consolidării statului. Observă, că o mare parte a cetățenilorū află de asigurată religia lorū prin legea dela 68, prin urmare ou modificarea acăsteia nu se vorū liniști de locū. Recepțiunea Evreilorū n'o combate, dēcā din lege se vorū omite dispozițiunile referitoare la reciprocitate. Declară în fine, că nu votēzā budgetulū.

Zichy Antal nu vrē să cadă în greșēia de-a vorbi despre politica bisericescă.

Episcopulū Schlauch primesce propunerea lui Szapary Géza. Vorbindū de proiectele bisericesci ale guvernului, mai întāiu atacă § 12 din legea dela 1868. Legea acăsta nici până azi n'a fostū aplicată. Spune apoi, că în contra § 12 din legea dela 1868 au fostū atunci toți episcopii catolici. Când ajunse la punctulū, că trebuie să-și dea sēmă de realizarea reformelorū guvernului, între cari e și recepțiunea Evreilorū, Schlauch își înaltă mările spre cerū și esclamă: Iubirea de patriă noi nu vomū învécă-o dela aceia, cari n'au unū trecutū de 900 de ani, cum avemū noi!

Episcopulū Daniil Teutsch își ceteri vorbirea, în care pledă pentru § 12 din legea dela 1868 și contra căsătoriei civile. În decursulū vorbirii lui, camera se goli aprōpe de totū așa că numai miniștri, evangeliicii și primatele l'au ascultatū.

SCRILE ȚILEI.

— 29 Aprilie.

Adunări populare pentru de-a protesta în contra politiceii bisericesci a guvernului, mai suntū convocate: pentru ziua de 14 Maiu n., orele 3 p. m., în Șomcuta-mare, ospătăria „Herskovits”. Pentru ziua de 15 Maiu n., orele 11 a. m., în Chișineu.

— x —

Comitatulū Caraș-Severinū își va ține congregațiunea la 25 Maiu n. c., ou care ocaziune se vorū pune în discuțiune și nouele proiecte de reformă bisericescă ale guvernului. — Avisū membrilorū comitatensī romāni!

— x —

Din Sinaia se scrie, că acolo s'o fondat o societate numită: „Societatea Carpatină și de tir“ ală cărei scop este: a) De a construi potecile de pe munți și a înființa stațiuni Carpatine, unde se va crede necesar. b) De a organiza excursiuni pe munți, și când mijlocele vor permite, a proteje și cultiva fauna regiunii locale. c) A înlesni tuturor persoanelor admisibile în această Societate mijlocul de a se desvolta în țara tragerii la semnu. d) A pune la dispozițiunea membrilor unu localu anume, o bibliotecă și o sală de arme. e) De a înlesni membrilor ocaziunea de a se intruni, a se cunoște, a-și pute comunica unii altora ideile și de a-și desvolta cunoștințele prin excursiuni, conferințe etc. etc. f) De a organiza concursuri de tir și a încuraja pe membrii săi prin diferite premii. g) A întreține bunele relațiuni și desvoltarea sentimentelor de confraternitate între membrii săi. h) De a da societărilor toate informațiunile necesare relative la excursiunile, ce se pot face pe munții Carpați.

—x—

Intrerupere de comunicațiã. „Timpul“ de Miercuri scrie: Din cauza intreruperii generale a liniilor din țerã, astãzi n'a plecatu din gara de Nordu (Bucuresti) de câtu trenurile Giurgiu și Cãlãrași și unu trenu specialu până la Perisșu, în care era și directorul generalu alu căilor ferate spre a lua mësuri de restabilirea podului ruptu pe apa Ialomița, între Buftea și Crivina. Astãzi s'a intrerupt și linia Bucuresti—Giurgiu. Apele Neajlovului și Glavaiciocului venindu foarte mari au inundat calea feratã între Grãdiștea și Comana și trenurile neputend circula au fostu silite sã se înapoieze. — Acãsta dërã a fostu cauza, pentru care n'au sositã din România poșta de Duminecã până ađi.

—x—

Scupștina sãrbescã, îndatã ce se va intruni în sesiune, se va ocupa mai înteu cu jurãmentul regelui pe constituțiune, apoi cu bugetul și cu tratatele comerciale cu Germania, Rusia și Austro-Ungaria.

—x—

Condamnatu la mörte. Din Arad se anunțã: Auditoriatul a condamnatu la mörte prin strãngu pe soldatul Ioan Klesek, care acum douã luni a uisit pe unu camarad alu sãu de temnițã în casele fortãreței Aradului.

—x—

Cassarũ alu băncei „Victoria“ din Arad a fostu alesu d-lu *Vincențiu Belințianu* din Timișora.

—x—

Cãtu costã o primire imperialã. Cheltuielile primirii împãratului Wilhelm în Italia de cãtrã regele Umberto a costatũ mai multu de douã milioane de franci. O sutã cinoi-deci și patru de mii de fr. s'au cheltuitũ numai pentru prãncul dela Pompeii. Arangiarea apartamentelor dela Maucã Langa a costatũ peste optu sute de mii de lei.

—x—

Reuniunea Pompierilor voluntari din Blãșu invitã la maiatulũ, care se va ține a douã zi de Rosalii, adevã Lunã în 29 c. n., în grãdina „Comșã“ în Veza. Prețulu intrãrii: de persoanã 1 fl., de familiã 1 fl. 50 cr. Inceputulu la 2 ore p. m. Comanda. NB. La casu de timpũ nefavorabilu petrecerea se va ține în sala hotelului „Univers“.

—x—

Musica crãșenescã, va da Duminecã în 14 Maiu unu concertũ în sala hotelului Europa. Inceputulu la 7½ ore sãra.

O convorbire.

„Egyetértés“ dela 9 Maiu publicã o foarte interesantã convorbire, ce a avut o Atzel Bela cu ministrul comunu de externe Kalnoky, asupra situațiunei politice interioare din Ungaria. Atzel

Bela istorisece în urmãtorul modu corespondentului fõiei „Egyetértés“ decursulã acestei convorbiri:

Ministrul de externe a început conversatiã în limba germanã și intrã în politicã prin cuvintele, cã cum ar putu elu sã creeze o politicã energicã în afarã, când înãntu însãși partida guvernamentalã merge spre descompunere. La acãsta i-am rãspuns, cã ruptura ivitã în partida guvernamentalã n'a provocat o decãtu politica nefastã de cortãșire a lui Coloman Tisza, care trebuie sistatã cu orice prețu. Acãstã politicã de cortãșire a nãscutã corupțiunea, fiind-cã pe timpul erei tizaiște nu se cãuta, cine este bunu funcționarũ, ci cã cine este celũ mai bunu cortãșu alu guvernului. O partidã guvernamentalã tare numai așa se va putu forma, decã atacurile țerei ar fi conduse împreunã de Weckerle și Apponyi.

Dupã aceste ministrul de externe a vorbitũ despre corupțiune în generalũ, dër niciu cu unu cuvãntũ mãcarũ n'a fãcutũ alusiune la Ungaria, cum pretindũ unii a soi.

Venindũ apoi vorba despre apropiata desvãlire a statuei honvedilorũ, am accentuatũ, cã da! desvãlirea acãsta este sãrbãtoarea națiunei, și cã noi avemũ sfãntã datoriatã de-a încununa memoria acelorã, cari au muritũ pentru libertatea națiunei și a nãstrã. Decã la acãstã sãrbare de gratitudine guvernulũ nu arũ lua parte în modu oficioșu, elu nu numai cã ar comite unu pãcatũ contra patriotismului, ci totodatã și „eine unpolitische That“. Atunci partidele independente și în genere opozițiã cu totũ dreptulũ ar putu dice despre sine, cã numai membrii ei suntũ adevãrați patrioți. Și apoi sã-mi credi, cã niciu aderenții stãngei extreme nu suntũ omeni așa de periculoși, cum credeți în genere D-Vóstrũ în Viena. La noi toate partidele suntũ conduse curatũ numai de iubirea de patriã. Privitorũ la sãrbãrea desvãlirii statuei honvedilorũ din Buda, am dõsũ, cã ne vomũ infãșșa în „diezmagyar“.

Contele Kalnoky: Zu was denn dieses Wettrennen im Demonstrieren? (De ce acãstã emulare în demonstrațiã?)

Atzel Bela: Acãsta este numai o fantasiã și o manevrã tizaiștã, care în anii din urmã ai guvernãrii sale s'a nisuitã a se susține prin zugrãvirea dracului negru pe pãrete, spãriãndu cu elu pe Vienesi. Cultulũ lui Kossuth nu este cestiune politicã. Înaintea nãstrã Kossuth este o figurã miticã nu numai pentru marele sãu trecutũ, ci și pentru-cã de 43 de ani n'a pãșitũ pe pãmãntulũ patriei sale. Națiunea maghiarã venerãzã în Kossuth pe marele alcãtuitorũ alu instituțiunilorũ dela 48, care n'a datũ numai reforme țerii, ci a scõitũ sã ținã deștãptã conștiința naționalã. Națiunea maghiarã nici-odatã nu va uita acãsta, tocmai așa cum nu se pot șterge c'o dungã de condeiu marile fapte istorice. Eu însu-mi n'ãși putu sã privescũ în oglindã fãrã de-a roși, decã așa uita meritele lui Kossuth. Atãta este totũ... În Ungaria nu se gãndesc nime la revoluțiã, chiar niciu stãnga extremã, care tocmai așa voescu sã ajungã la putere, ca ori și care partidã. D-vóstrũ cei din Viena sã nu vã lãsați a fi mistificați de aceia, care spunũ astfel de povești. Ungaria își cunoscẽ bine pozițiunea sa, scie bine ou ce inimiã trebuie sã se lupte și erãși scie bine, cã în luptã, ce trebuie sã primescã fațã de tendințele slave, are lipsã de Austria și de dinastiã. O rupturã pe lângã cã n'ar fi în interesul ei, arũ fi totũ-odatã și o mare hãbãuciã. Dër de altã parte Ungaria nu vrẽ sã fiã supusã niciu Vienei, niciu Austriei, fiind-cã noi suntemũ statũ independentũ, nu suntemũ provinciã ouceritã, nu stãmũ pe același nivelũ cu provinciile austriace și decã pretindemũ independența nãstrã, prin acãsta nu pãșimũ pe terenũ revoluționarũ.

Contele Kalnoky: Dër acele demon-

strațiuni continue, cari întãrescũ pe și ce merge tendințele dela 49, ce însemnãzã ele?

Atzel Bela: Ce felũ de demonstrațiuni? Dõrã statua honvedilorũ din Buda? Ei, da! Eu voiu merge acolo în „diszmagyar“ și dimpreunã cu mine vorũ merge mai mulți, dër nu pentru-ca sã demonstrãm pentru ideile din 49, ci pentru-ca sã sãrbãtorimũ pe adevãrații noștri eroi naționali, tocmai așa cum Austriacii au sãrbãtoritũ pe Radetzky și pe alții. Și mare greșelã ar comite guvernulũ maghiarũ, stãndũ departe de sãrbãrile statuei honvedilorũ. D-Vóstrũ aș strica celũ mai multũ prin acãsta guvernului; aș mãna apa pe mõra estemiștilorũ...

Contele Kalnoky: Aici n'am de dõsũ nimicũ. Totã afacerea este internã și în privința acãsta Weckerle va face raportũ Corõnei.

Ministrul de externe a desaprobatũ apoi alegerea lui Kossuth de cetãțenũ de onõre alu Budapestei.

Corespondența „Gaz. Trans“

Calborũ, 30 Aprilũ 1893.

Comuna Calborũ este locuitã de aprõpe 1000 suflete curatũ romãne. Are 2 bisericã frumõse, dintre cari una ar putu servi spre onõre chiar și unu orașu. Hãrnicia locuitorilorũ înocã este mare, și decã ar fi pusã pe o cale adevãratã, ar putu produce rõde mari.

Durere însã, acãstã comunã suferã de unũ rãu mare; acẽstũ rãu este lipsa de școlã, care aduce dupã sine nenumãrate alte rele și neajunsuri. Cam curiosũ este acẽstũ lucru pentru o comunã ca a nãstrã. A avẽ cine-va 60.000 cãrãmiđi grãmadite peste olaltã de cincũ ani de țile, cari spre rușinea și paguba nãstrã se pefacũ erãși în pãmãntũ; a avẽ varũ, piãtrã, a numãra 120 de copii obligați la școlã și a nu avẽ școlã, — ce însemnãzã asta?

Sãrãcia locuitorilorũ nu se põte aduce în casulũ de fațã ca pretextũ de scusã, deõrece dintre 250 de moșieri romãni, abia 5 suntũ, cari nu au carũ și plugũ. Ciue-i dër de vinã, cã Calborulũ n'are școlã în timpurile de acum, când suntemũ amenințați cu distrugere?..

Dër despre acãstã ne mai auđitã rușine, despre acãsta ne mai pomenitã ne pãsare, despre starea lucrurilor în ceea ce se ține de școlã, voiu vorbi ceva mai târziu. Acuma voiu sã le aducũ aminte Romãnilorũ noștri unũ altũ lucru de o însemnãtate carinãlã pentru noi.

Comuna nãstrã pentru a-și susține unũ notarũ, este împreunã cu comuna *Boholțiu*, care asemenea este curatũ romãnescã, și cu *Rodbavũ* locuitã de Sași și Romãni. Notarũ anumitũ alũ nostru nu avemũ de 6 ani. Vine acuma, și încă peste câte-va țile, alegerea de notarũ nou. Cine sã se îndoescã, cã acela are sã fiã unũ Romãnu, care sã cunoscã limba romãnescã, cum se cuvine unuia, ce mãnãncã pãnea Romãnilorũ? Cine s'ar putu îndoi, cã douã comune romãne, în contra unei fracțiunii de Sași, nu vorũ reuși sã sibã unũ Romãnu în mijlocul lorũ? Cu toate acestea, cine cunoscẽ pe Romãniã alegãtorũ, din respectivele comune; cine cunoscẽ mai virtuosã apucãturile machiavelistice streine și scie, cum în țilele nãstre se calcũ în picioare cele mai limpede și mai luminoșe drepturi ale Romãnilorũ, nu põte rãmãnẽ fãrã õre-cari griji în ce privesc rezultatulũ alegerei. Și mi-se pare mie, cã mai multũ avemũ sã ne tememũ de unii dintre ai noștri, decãtu de alții, cãci decã am fi solidari, nime n'ar putu sã isbutescã asupra nãstrã.

Așa-dërã succesulũ alegerei va depinde numai dela noi, și decã noi ne vomũ purta cum se cade unorũ bãrbați puși în fruntea a 2300 suflete romãnesci, nu vomũ avẽ, sã ne tememũ de nimicũ. Auđiți voi, cãrora vã sunã aceste rãnduri?! Sãu dõrã se vorũ afla în mijlocul nostru și atari indiviđi, cari sã vãndã dreptulũ pentru unũ blidũ de

linte, sãu cã Iuda pentru bani? Decã s'ar afla, apoi sãrtea lui Iuda sã-i mãngãie pe ei!

Susũ sã avemũ deci inimile, frațilorũ. Sã alegemũ unũ Romãnu, care sã cunoscã plãngerile, durerile și cauza anomaliei, ce domnesc între noi. Noi voimũ sã alegemũ unũ fiu alũ nẽmului nostru, ca sã nu fimũ în inima și cugetulũ lui obiectulũ disprețului și alũ batjocurei. Nedemnũ de numele sãu va fi unulũ, carele nu-și va cunoscẽ ohiãmarea, atare individũ meritã disprețulũ nostru.

Unulũ în numele Romãnilorũ de bine.

Literaturã.

A apãrutũ:

Miculũ prietenũ alũ copiilorũ, adevã *Carte pentru învãțarea scrierũ și cetirũ,* de *Silvestru Moldovanũ.* Cu o îndrumare la finea cãrții. Prețulu broșatũ 22 cr., legatũ în scõrțã 25 cr. Editurã proprie. Sibiu, 1893. Tipariulũ Tipografiei archidieceșane. — Cartea este compusã dupã metodulũ intuitivũ (inductivũ), adevã dela ușorũ la mai greu, dela simplu la compusũ, — singurulũ metodũ, dupã care se põte face instrucțiune cu succesũ în școlile elementare. Cartea este împãrțitã în 13 pãrți și se aflã de vãndãre la autorulũ, în Sibiu.

*

„Lumea Ilustratã“, Nr. 21 are urmãtorulũ sumarũ: *Primãvara*, poezie (dupã E. L. Épine) de Iuliu I. Roșca; *Napoleonii*, de Gregor Samarov (urmare); *Iubita scrie*, poezie (dupã I. Schratzenholz) de Endymion; *Cura de apã* (urmare); *Flõrea dragostei*, (poezie) de la Iași, *Propãșirea intelectualã de la 1822—1834*; de A. D. Xenopolũ; *Felurimã*: *Esacitate și marinimie*; *Rãspunsũ nemeritũ*; *Amãgiri în amorũ*; *Logicã orientãlã*; *Napoleonũ III*; *Unũ Sissa germanũ*; *Prezențã de spiritũ*; *Unũ rege fãrã mãndrie*; *Franz Liszt ca mãturãtorũ de stradã*; *Friptura de cãprioarã*; *Singurãtatea*, (poezie) de P. Marõ; *La orașulũ meu*, (poezie) de Sofronie Ivanovicũ; *Dorũ*, (poezie) de N. G. Mihãescu; *Cãtrã stẽua speranței*, (poezie) de A. Steuermann — de la Iași; *Din trecutũ*, (poezie) de Emanoilũ Pãrãianu; *Copilulũ murindũ*, poezie (dupã Ander) de Dimitrie G. Nanu; *Luna*, (definiție) de Const. Ghindã; *Agatha Bãrãscu*; *Cãntece*, (poezie) de George Coșbuc; *Se 'ntorõ*, de Vespasian I. Pella. *Ilustrațiuni*: *Dei frați*, tablou de Margitay; *Iubita scrie*; *Regina Luisa refugiatã în Memela*, tablou de H. Hãndler; *Luna de miere*, tab. de Margitay; *În pãdurile din Norvegia* tablou de R. Friese; *Agatha Bãrãscu*; *Suplimentũ*: *Cornulũ de aurũ*, tablou de L. H. Fischer.

DIVERSE.

Maxime. Lumea cea mai buuã nu esistã põte niciu în sine însuși; aceea pentru fie-care din noi e loculũ unde suntemũ fericoți. *Hugues le Roux.* — E unũ obicei totũ atãtu de vechiu cãtu și lumea, de a sbiera și vocifera contra norocului celorlalți. *Jean de Nivelle.* — Adesea suntemũ ținuți în calea bunã prin o urmã. *Gustav Dros.*

Culese și traduse de *Camil B...*

Poetulũ rãtãctorũ. Pare a fi lucru hotãritũ, cã și orașul Mainz va urma esemplulũ orașului Dusseldorf și va refusa a primi între zidurile sale monumentulũ lui Heine, care se pare cã n'a avutũ prudentã, în timpulũ cãtu a trãitũ, de a menșja unele susceptibilitãți naționale și religioșe germane. Dupã cum se vestesc din Mainz, s'au ținutũ acolo douã intruniri, una a catolicilorũ și alta a protestanțilorũ, și amẽndous s'au pronunțatũ contra primirii monumentului lui Heine. Comitetulũ monumentului va trebui sã alegã probabilũ unũ altũ orașu, cãruia sã-i ofere urgisita marmorã.

Proprietarũ **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactorũ responsabilũ: **Gregoriu Matorũ**

Cursul pieței Brașov.

Din 11 April 1893.

Bancnote rom. Cump.	9.70	Vënd.	9.74
Argint român.	9.62	"	9.67
Napoleon-d'ori	9.73	"	9.77
Galbeni	5.70	"	5.70
Ruble rusești	1.26 ¹ / ₂	"	—
Mărci germane	60.—	"	60.30
Lire turcesci	—	"	—
Serisuri fonc. Alb. 6%	101.—	"	—
" " " 5%	—	"	—

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 April 1892.

Renta ung. de aur 4%	115.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 ¹ / ₂ %	123.60
" " " " argint 4 ¹ / ₂ %	101.40
Oblig. " " " de ost. I. emis.	121.—
" " " " " II "	—
" " " " " III "	—

Bonuri rurale ungare	96.60
" " croato-slav.	—
Despăgubirea dijmei de vin . . .	97.50
Imprum. ung. cu premii.	150 —
Losuri pentru reg. Tisei și Seghed.	142.50
Renta de hârtie austr.	98.20
" " argint "	97.80
" " aur "	117.40
Losuri din 1860	148.—
Acții de-ale Băncii austro-ung. .	978.—
" " " ung. de credit.	335.25
" " " aust. de credit.	391.75
Argint	—
Galbeni imp.	5.71
Napoleondori	9.78 ¹ / ₂
Mărci imp. germ.	60.40
London (lire sterlinge)	123.70
Rente de corone austr.	96.79
" " ungară	95.65

Cheque-Conto
la postă
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA“
FILIALA BRAȘOVŪ,

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

primesce depunerii spre fructificare pe lângă 4¹/₂% și plătesce însași darea de venit pentru ele.

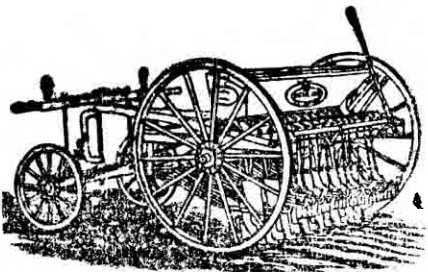
Escomptează cambii cu interese dela 5¹/₂% în sus;
Acordă împrumuturi pe ipotece, până la jumătate a valoarei lor **cu 6%**;
Lombardează efecte și monete, acordându 85% din valoarea de curs, și
Giuaerii și mărfuri acordându 2/3—3/4 a valoarei lor ca împrumut, cu procente dela 5¹/₂% în sus,
Cumperă și vinde efecte Valute și devise cotate la bursele din Budapesta, Viena și Bucuresci după cursul Țilei, recomandându mai ales pentru plasări de capitali diferitele efecte române, cari pe lângă cea mai mare asigurare ofer un produs de peste 5%, și cari se află totdeauna de vânzare la casa institutului în Brașov;
Efectuesce sub cele mai ieftine condițiuni plăți și încassări și eliberează asemnate asupra tuturor piețelor, mai ales din România;
Rescumperă fără nici o detragere cupone, le escomptează naintea scadenței lor și cumperă cu cele mai bune prețuri cupone dela efecte române;
Ingrigesce în comisiune ori și ce transacții ajutate fiind de legăturile ce le întreține cu firme de rangul primu în Budapesta, Viena și Bucuresci, de a putea servi clientelei sale în cel mai enlașt și folositoru mod;
Dă cu chiriă magazine și locuri de depou pe teritoriul seu alături de gara reg. ung. de stat și legatū cu acesta cu două căli ferate, Strada Gării Nro 45, și în fine
Face asigurări asupra vieții omului, ca reprezentanță a societății de asigurare „EQUITABLE“ din New-York, după condițiunile avantajoase ale acestei societăți, în toate combinațiunile.
Biroul: piața, tirgulū botelorū Nr. 22, etagiulū I.
Ore de oficiu: 1/28—1/22, ore de cassă: 8—1. 3—*

SCHLICK Turnătoria de ferū și fabrica de mașini
SOCIETATE PE ACȚII IN BUDAPESTA

FABRICA ȘI BIROULŪ CENTRALŪ: VI., Kűlső váczi-út
BIROULŪ ÎN ORAȘŪ ȘI DEPOSITULŪ: VI., Podmaniczky-utca 14,
Filiala depositului: VIII., Kerepesi-út 77 sz.

Garnituri de treieratū cu aburū și cu vârtejū (Göpel),
mai departe

Pluguri cu 2 și 3 feare patent. SCHLICK
distinge cu mai multe premii din cele mai mari

Pluguri Rayol patent.,

Pluguri cu unū ferū sistemulū Rayol, originale Schlick și sistemū Vidats.
Unelte pentru lucrarea pământului, grape și spărgători de bulgări.

Mașini de semănatū în rânduri „HALADAS“, patentate Schlick.
și tôte mașinele agricole.

Mori pentru curățitulū cerealelorū, mașini pentru prepararea nutrețului, mori pentru uruitū.

Mașini originale americane pentru legatū snopii și mașini pentru costitulū bucatelorū, mașini de cositū érba, drumuri de ferū transportabile pentru câmpū etc.

Prețurile cele mai effine. — Condițiuni favorabile pentru plată.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

10—18.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unū anū.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unū anū.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vorū abona din nou, sē binevoiescă a scrie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Anunciuri
(insertiuni și reclame)

Suntū a se adresa subscri-sei administrațiunii. In casulū publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădēmētū, care cresce cu câtū publicarea se fece mai de multe-ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

- Dela Brașovū la Pesta
Trenulū mixtū: 5 ore 10 min. diminēța.
Trenulū accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenulū de persōne: 7 ore 43 min. sēra.
- Dela Brașovū la Bucuresci:
Trenulū accel.: 5 ore 15 minute dimin.
Trenulū mixtū: 11 ore înainte de amēđi.
Trenulū accel.: 2 ore 19 min. după am.
- Dela Brașovū la Zērnesci:
Trenulū mixtū: 9 ore 5 min. diminēța.
Trenulū mixtū: 3 ore 16 min. după am.
Trenulū mixtū: 9 ore 25 min. sēra.

Dela Brașovū la Ch.-Oșorheiu.
Trenulū de persōne: 5 ore 46 min. dimin.
Trenulū mixtū: 8 ore 50 minute a. m.
Trenulū mixtū: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașovū:
Trenulū de persōne: 8 ore diminēța.
Trenulū accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenulū mixtū: 10 ore 25 minute sēra.
- Dela Bucuresci la Brașovū:
Trenulū accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenulū mixtū: 7 ore 1 minute sēra.
Trenulū accel.: 10 ore 17 minute sēra.
- Dela Zērnesci la Brașovū.
Trenulū mixtū: 6 ore 10 min. diminēța.
Trenulū mixtū: 1 oră 14 min. după am.
Trenulū mixtū: 8 ore 10 min. sēra.
- Dela Ch.-Oșorheiu la Brașovū.
Trenulū de persōne: 8 ore 18 min. dimin.
Trenulū mixtū: 1 ore 49 min. după am.
Trenulū mixtū: 6 ore 56 min. sēra.

AVISU

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potū face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-carei luni.

Domnii abonați sē binevoiescă a arăta în deosebī, când voiescū ca espedarea sē li-se facă după stilulū nou.

Domnii, ce se aboneză din nou, sē binevoiescă a scrie adresa lămuritū și sē arate și poșta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“